

Arrest

nr. 265 704 van 17 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G.JORDENS
Wynantsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. JORDENS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een soennitische Koerd afkomstig uit Zakho (provincie Dohuk) in Noord-Irak. U bent op 8 oktober 1992 geboren en bent tot het derde middelbaar naar school gegaan. Nadat u was gestopt met school bent u in een supermarkt gaan werken.

In 2015 bent u naar Duitsland vertrokken, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U was uit Irak gevlucht omdat u door uw vader onder druk werd gezet om uw oudste zus en uw schoonbroer om het leven te brengen.

Deze laatste twee waren een relatie begonnen, maar omdat uw schoonbroer tot een andere stam behoort zou uw vader zich tegen de relatie hebben verzet en u de opdracht hebben gegeven beiden te vermoorden.

Op 29 juni 2017 keerde u vrijwillig terug naar Noord-Irak en dit vooraleer u een beslissing had ontvangen van de Duitse asielinstanties. U keerde terug naar huis omdat u had vernomen dat uw moeder om het leven was gekomen. Bovendien had u vernomen dat het probleem waarvoor u twee jaar eerder het land was ontvlucht ondertussen opgelost was via bemiddeling van de stamleiders. Uw vader zou zijn toestemming hebben gegeven voor het huwelijk tussen uw zus en uw schoonbroer nadat hij hiervoor financieel was gecompenseerd. Van einde 2017 tot uw vertrek uit Irak heeft u gewerkt als arbeider in een recyclagefabriek.

U beweert homoseksueel geaard te zijn. Als kind had u al door dat u eerder tot mannen dan tot vrouwen was aangetrokken. In het middelbaar zou u een eerste relatie zijn begonnen met een zekere P.. Jullie zouden ongeveer twee jaar een relatie hebben gehad. Op een gegeven moment zouden jullie zijn betrapt door de eigenaar van een leegstaand gebouw waar jullie op dat moment de liefde met elkaar bedreven. De man in kwestie zou ermee gedreigd hebben jullie respectievelijke families op de hoogte te brengen van hetgeen hij had gezien. Hij zou jullie ook een klap in het gezicht hebben gegeven en geëist hebben dat jullie nooit meer zijn huis zouden betreden. Jullie zouden hem gesmeekt hebben om niets te zeggen. Na dit incident zouden jullie de relatie hebben verbroken. In de periode die volgde, zou u geen verdere relaties gehad hebben met mannen. In de periode dat u zich in Duitsland bevond, zou u wel enkele losse seksuele relaties hebben gehad met mannen. Toen u vervolgens in 2017 terugkeerde naar Zakho, zou u een relatie zijn begonnen met A., een buurjongen die tegenover jullie woonde. U had via mensen vernomen dat hij homoseksueel geaard is. Bovendien ging hij ook opvallend vrouwelijk gekleed. U zou zich tegenover hem geout hebben en vervolgens zouden jullie een relatie zijn begonnen. U zou voornamelijk 's avonds of zelfs 's nachts met hem hebben afgesproken om te vermijden dat te veel mensen jullie samen zouden zien.

Op vrijdag 4 september 2020 zou A. u hebben opgebeld. Hij zou u hebben uitgenodigd bij hem thuis omdat hij die dag alleen thuis was. Jullie zouden eerst bij hem thuis wat hebben gedronken en gegeten en vervolgens zouden jullie samen naar bed zijn gegaan, waar jullie in elkaars armen in slaap vielen. Plots zou de familie van A. onverwacht thuis zijn aangekomen. Toen jullie hierdoor wakker werden, zou de vader van A. razend kwaad geworden zijn en zijn zoon hardhandig met het hoofd tegen de muur hebben geslagen. A. zou hierbij zijn beginnen bloeden en vervolgens zelfs het bewustzijn hebben verloren. De vader van A. zou uw kleren hebben meegenomen, vervolgens de deur van de kamer waar jullie zich bevonden op slot gedaan hebben en hierna uw vader zijn gaan halen. Korte tijd later zou uw vader de kamer zijn binnengekomen. Hij zou u zijn beginnen slaan en er vervolgens mee gedreigd hebben u te doden. Hij zou de kamer hebben verlaten om op zoek te gaan naar een wapen. U zou van de gelegenheid gebruik hebben gemaakt om het huis te verlaten. U zou vervolgens naar een nabijgelegen rivier zijn gegaan. Omstreeks 23 uur zou u uw schoonbroer hebben opgebeld.

U zou hem hebben uitgelegd wat er u was overkomen. Hij zou naar u gekomen zijn, u kleren hebben bezorgd en u vervolgens naar een hotel hebben gebracht in Dohuk. U zou in dit hotel negen of tien dagen hebben verbleven.

Op 13 september 2020 zou u legaal met uw paspoort naar Turkije gereisd zijn. U bleef in Turkije tot 5 januari 2021. Vervolgens zou u vanuit Turkije illegaal naar België zijn gereisd, waar u op 11 januari 2021 aankwam en waar u dezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van dit verzoek legde u uw origineel paspoort voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen. U verklaarde dat u de Irakese nationaliteit bezit en dat u vervolging vreest wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. Dit is in casu evenwel niet het geval.

Vooreerst moet ernstig worden getwijfeld aan uw verklaringen in verband met uw bewustwording van uw homoseksualiteit. Er werd u gevraagd hoe u bij zichzelf ontdekt heeft dat u zich tot mannen aangetrokken voelt. Deze vraag begreep u in eerste instantie niet. Vervolgens antwoordde u dat u dit wist sinds uw kindertijd. Toen u werd gevraagd om dit toe te lichten, antwoordde u enkel dat u meer oog had voor mannen. Opnieuw werd u gevraagd om dit laatste antwoord meer concreet toe te lichten. U vroeg zich nu af of u moest vertellen over 'de eerste keer dat (u) die dingen deed', waarmee u doelde op de seksuele gemeenschap met mannen. U werd erop gewezen dat u daarover niet diende te vertellen maar wel over hoe u dan precies te weten bent gekomen dat u zich eerder tot jongens dan tot meisjes aangetrokken voelde. Uw antwoord was echter opnieuw erg vaag en weinig doorleefd: 'ik wist het gewoon: ik werd aangetrokken tot mannen'. Op geen enkel moment haalt u een concrete beleving, situatie of ervaring aan die u zelf zou hebben meegemaakt. Ook na verder aandringen bleef uw antwoord bijzonder vaag en weinig doorleefd: 'ik had gevoelens voor mannen en niet voor meisjes' (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 122-127). Deze verklaringen van u in verband met de bewustwording van uw homoseksualiteit kunnen geenszins overtuigen.

Toen u vervolgens werd gevraagd om toe te lichten of u ooit met zichzelf heeft geworsteld toen u besepte dat u anders was dan de meeste andere mannen in uw omgeving, gelet op uw homoseksualiteit, begreep u opnieuw de vraag niet. U werd uitgelegd dat u als homoseksuele man op een gegeven moment toch moet hebben beseft dat u anders bent dan de meeste andere mannen. U verklaarde nu dat u dit besepte omdat u zich niet tot vrouwen aangetrokken voelde. U werd vervolgens gevraagd hoe u met dit besef omging. Opnieuw begreep u de vraag hoegenaamd niet. Nadat u vervolgens een derde maal werd gevraagd of u het moeilijk heeft gehad met uzelf nadat u dit besef had, antwoordde u laconiek het volgende: 'nee het was niet moeilijk, het was normaal'. U werd erop gewezen dat dit een opmerkelijk antwoord is. U herhaalde dat het voor u iets heel gewoon was (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 128-132). Deze verklaringen van u zijn ook weinig overtuigend te noemen, temeer daar u zelf erg bewust zegt te zijn van de homofobe houding van de maatschappij waarin u bent opgegroeid. U verwees immers naar een jongen op school die werd gepest omwille van zijn vermeende homoseksuele geaardheid. U verklaarde bovendien dat u hierdoor zelf ook angst ervoer dat uw geaardheid zou kunnen ontdekt worden. U maakte aan niemand uw seksuele geaardheid kenbaar, zelfs niet aan uw familieleden van wie er nochtans een aantal een zeer goede band met u hebben. U deed er alles aan om zelf niet door de mand te vallen en 'ontdekt' te worden als homoseksuele man, iets wat u er soms toe aanzette om mee negatief te praten over andere homoseksuele mannen. U hield met andere woorden uw eigen homoseksuele geaardheid angstvallig verborgen voor iedereen en u deed zichzelf bij momenten anders voor in uw houding naar andere homoseksuele mannen, zo zegt u (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 147-158). Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging (negatieve dan wel positieve gevoelens), en uw steeds uiterst beknopte uitleg, is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifeste vijandige perceptie ervan door de maatschappij. Er dient te worden vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent, dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van uw voorgehouden seksuele oriëntatie. Uw verklaringen duiden dan ook op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Dit alles roept ernstige vraagtekens op.

Ook uw verklaringen in verband met de eerste relatie die u zou hebben gehad met een jongen zijn alles behalve overtuigend te noemen. Op de vraag hoe u bij P. te weten was gekomen dat hij homoseksueel is, liet u volgend opmerkelijk antwoord optekenen: 'in de speeltijd vertelde hij me dat we de klas niet zouden binnengaan als de speeltijd voorbij was en dat we zouden seksen in de toiletten'. U werd gevraagd hoe het kwam dat P. dit vrijpostige voorstel naar u had gedaan gelet op het feit dat u er alles

aan deed om uw geaardheid verborgen te houden voor anderen. U verklaarde dat u met hem een zeer sterke band had en dat u aan hem uw geaardheid had toevertrouwd. Op de vraag of u dan kon toelichten hoe u dit precies aan hem kenbaar had gemaakt, antwoordde u dat u hem op een gegeven moment had toevertrouwd dat u geen verlangens had naar meisjes, dat u er 'niet mee wilde seksen'. Gevraagd hoe P. hierop reageerde, liet u het volgende antwoord optekenen: 'hij zei ok, ik ga met u seksen dan'. U zou hem op zijn beurt hebben geantwoord dat dit 'in orde' was voor u (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 162-168). Dit alles is zeer weinig overtuigend. Uit deze verklaringen van u komt bovendien naar voren hoe er door jullie beiden nooit enige terughoudendheid aan de dag zou zijn gelegd om jullie geaardheid aan elkaar kenbaar te maken. Integendeel zou er in erg expliciete bewoordingen zijn gesproken over het verlangen om met elkaar seksuele gemeenschap te hebben. Dit is weinig overtuigend, temeer daar u zich heel erg bewust was van de homofobe maatschappij in Irak en als gevolg van dit bewustzijn uw geaardheid angstvallig voor iedereen verborgen hield. Dat u dan desondanks erg vrijpostig en in expliciete termen bovenstaande gesprekken hield met P. om voor het eerst uw geaardheid kenbaar te maken, is dan ook weinig geloofwaardig.

U werd vervolgens gevraagd om de relatie die u met P. had verder toe te lichten. U antwoordde dat jullie verschillende keren seksuele betrekkingen hadden en dat jullie heel vaak samen optrokken: jullie gingen samen naar school, studeerden samen, gingen samen naar de markt of naar het water. Toen u werd gevraagd of het feit dat jullie zo vaak samen met elkaar optrokken geen risico's inhield, antwoordde u dat dit niet het geval was, aangezien jullie die dingen in het geheim deden. U werd erop gewezen dat de dingen die u opsomde toch bij uitstek activiteiten zijn die zich in het openbaar afspelen. U verklaarde nu dat jullie in het openbaar nooit elkaars handen vastnamen, want dat jullie anders riskeerden doodgeschoten te worden (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 176-178). Wat er ook van zij, al deze gezamenlijke activiteiten die u beweert te hebben gedaan met P. getuigen van weinig voorzichtigheid in jullie hoofde om verdenkingen of vermoedens omtrent jullie geaardheid weg te nemen, wat verdere vraagtekens oproept.

Als u werd gevraagd om P. zijn uiterlijk te beschrijven, komt u al evenmin overtuigend over. U verklaarde eerst dat hij sportief was en dat hij casual gekleed ging. Wanneer u vervolgens werd gevraagd om zijn uiterlijk verder te beschrijven, vroeg u zich af wat hiermee bedoeld werd. Er werd u opnieuw gevraagd zijn uiterlijk te beschrijven. U verklaarde nu dat hij een gewone mens was, dat hij bruine ogen had, gewone lippen en opnieuw dat hij een normale en gewone mens was. Toen u erop werd gewezen dat u eerder toch had verklaard dat jullie verliefd op elkaar waren geweest en dat men dus redelijkerwijze mag verwachten dat u iets meer in detail zou kunnen uitweiden over zijn uiterlijk, antwoordde u dat de relatie met hem reeds 15 à 16 jaar geleden was. U werd er vervolgens op gewezen dat het desondanks toch mogelijk moet zijn voor u om wat meer details te verschaffen over zijn uiterlijk temeer daar P. uw eerste liefde zou zijn geweest. U herhaalde nu enkel dat hij een mens was zoals uzelf en vroeg zich af wat u hier nog meer aan kon toevoegen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 201-207). Dit alles is weinig overtuigend.

Voorts verklaart u in Duitsland verschillende losse seksuele contacten te hebben gehad met mannen die u via de datingsite Badoo had leren kennen. Toen u werd gevraagd of u uw profiel kon laten zien op uw smartphone verklaarde u dat u dit profiel van Duitsland heeft vervangen door een nieuw profiel nu u in België bent. U werd erop gewezen dat dit niet echt relevant is, aangezien men er nog steeds van kan uitgaan dat u dit profiel zo heeft ingesteld dat u enkel met mannen zou bevriend worden. U bevestigde dat dit klopte. U voegde er aan toe dat u buiten Badoo ook via Grindr, een andere datingapp, contacten legde. Toen u werd gevraagd of u op uw smartphone kon laten zien hoe u contacten legde met mannen, verklaarde u enerzijds wel dat u dit kon, maar anderzijds liet u optekenen dat u niet veel contacten had en dat u moeilijk toegang had tot het internet. Toen u werd gevraagd of u voorbeelden kon laten zien op uw smartphone van gesprekken met mannen met wie u contacten legde via sociale media waarvan u gebruik maakte zoals messenger en Instagram, verklaarde u te beschikken over een foto van uzelf met een andere man. Verdere gesprekken met deze man zou u niet hebben kunnen voorleggen aangezien hij u had geblokkeerd omdat u de taal niet voldoende beheerste. U werd erop gewezen dat één foto van uzelf met een andere man erg pover overkomt. U verklaarde nu dat u nog een tweede foto had van uzelf met een Spanjaard (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 209-229). Wat er ook van zij, uw verklaringen in dit verband kunnen allerm minst overtuigen. Eerder ontstaat de indruk dat u zich in allerlei bochten wringt omdat u uw beweringen over deze contacten niet kan staven.

Over uw relatie met A. verklaarde u dat u hem had leren kennen zoals twee mensen elkaar leren kennen. U had van meerdere mensen gehoord dat hij homo was, hij was ook vrouwelijk gekleed en u zou hem hebben gezegd dat u ook homo bent; zo is naar eigen zeggen jullie relatie begonnen.

Nader doorvragen wees uit dat u dit gesprek met hem zou gehad hebben in een restaurant op een toeristische plek in de stad. Er werd u gevraagd of A. dan niet werd lastig gevallen of gepest omwille van zijn opvallende verschijning. U verklaarde dat dit wel degelijk het geval was. Op de vraag of het dan voor u niet een groot risico was om met hem op te trekken en dus geassocieerd te worden, verklaarde u dat uw vrienden u hadden aangeraden om niet te vaak met hem op te trekken omdat dit negatief is voor uw reputatie en die van uw familie. Ondanks dit advies zou u toch af en toe met hem hebben opgetrokken (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 236-241). Opnieuw dient opgemerkt te worden dat dit weinig overtuigende verklaringen zijn. Van iemand die beweert alles in het werk te hebben gesteld om zijn geaardheid voor de buitenwereld verborgen te houden, is het wel zeer opmerkelijk om met een man op te trekken die zich zichtbaar vrouwelijk kleedt en die omwille van deze reden door anderen wordt lastiggevalen en gepest. Het feit dat u zelfs van vrienden in dit verband het advies heeft gekregen om er niet te vaak mee op te trekken, geeft aan dat zij dus wel degelijk op de hoogte waren van het feit dat u in uw vrije tijd optrok met iemand over wie geruchten de ronde gingen dat hij homo was.

Het incident dat u samen met A. zou hebben meegemaakt met de politie, kan evenmin overtuigen. U verklaarde dat jullie op een gegeven moment 's avonds aan het wandelen waren in een park toen jullie werden lastig gevallen door een groepje van vier onbekenden. A. werd beledigd en in het gezicht gespuwd. U zou het vervolgens voor A. hebben opgenomen. Er ontstond ruzie waarbij de politie arriveerde en jullie twee arresteerde voor een individueel verhoor. U zou hebben uitgelegd dat A. een bevriende buurjongen was voor wie u bent opgekomen toen hij werd lastig gevallen. Eén van de politiemannen zou u hebben gezegd dat hij u zou ophangen als u de volgende keer iets gelijkaardigs zou doen. Op de vraag hoe het verhoor bij A. dan precies is verlopen, liet u optekenen dat hij op de vingers werd getikt over zijn kledingstijl en over zijn kapsel. U werd erop gewezen hoe opmerkelijk het is dat u een regelrecht doodsdreigement te horen kreeg en dat A. enkel op de vingers werd getikt, hoewel het hele incident er net om draaide dat hij zich openlijk vrouwelijke kleepte en u hem zou hebben geholpen toen hij om die reden werd lastig gevallen. U reageerde enigszins geïrriteerd: 'moesten ze tegen hem ook hetzelfde gezegd hebben of wat'. Wat er ook van zij, het is bovendien opmerkelijk dat dit incident, dat zich afspeelde in een toeristische plek, waarbij politie aan te pas is gekomen en waarbij jullie met enig machtsvertoon werden afgevoerd voor verhoor, klaarblijkelijk niet is verspreid geraakt. U verklaarde immers dat niemand van uw familie, vrienden of kennissen dit incident ooit ter ore is gekomen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 246-251).

Opmerkelijk is bovendien dat niemand van uw familie zou geweten hebben dat u met A. optrok, hoewel hij dus uw buurjongen was die tegenover jullie huis woonde (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 235). U lichtte toe dat u enkel naar hem ging als niemand van zijn familie thuis was en dat jullie dit steeds via de telefoon deden als jullie ergens buiten afspraken (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 256). Het blijft evenwel opmerkelijk dat u met A., uw overbuurjongen, een relatie bent begonnen in 2017 en dat niemand van uw familie dit zou zijn te weten gekomen tot op het moment van het incident op 4 september 2020. Op de vraag of er binnen uw familie ooit iemand vermoedens heeft geuit omtrent uw geaardheid, antwoordde u dat dit niet het geval was. Na enig aandringen liet u zelfs optekenen dat tot op heden niemand in uw familie op de hoogte is van uw geaardheid. U werd erop gewezen dat uw vader nochtans door de vader van A. was ingelicht over het feit dat hij jullie samen in bed had betrapt en dat dus nu uw hele familie toch op de hoogte is van uw geaardheid. U herpakte zich en liet optekenen dat nu iedereen inderdaad op de hoogte is van uw geaardheid. U werd gevraagd waarom u dan even eerder het tegendeel verklaarde. U antwoordde dat u erg moe was omdat u niet goed had geslapen en dat u met uw gedachten in Kurdistan zat (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 257-260). Deze incoherente verklaringen van u doen verder twijfels rijzen over uw beweerde geaardheid.

Uw verklaringen in verband met het incident van 4 september 2020 kunnen evenmin overtuigen. Het is opmerkelijk dat A. zwaar zou zijn geslagen door zijn vader waarbij hij hevig begon te bloeden en zelfs het bewustzijn verloor, maar dat u nergens in uw verklaringen over het incident spontaan liet optekenen dat u zich over hem had ontfermd om u ervan te vergewissen of hij al dan niet nog in leven was. U was immers een tijdlang met hem alleen achtergebleven in de kamer, waardoor u dus de gelegenheid en alle tijd had om dit te doen. Toen u een aantal keer hiernaar werd gevraagd, leek u in eerste instantie (opnieuw) de vraag niet goed te begrijpen. U werd erop gewezen dat het toch normaal is dat iemand zich over zijn geliefde ontfermt wanneer die het bewustzijn verliest na hard en tot bloedens toe te zijn geslagen. Uiteindelijk verklaarde u dat u wel geprobeerd heeft hem wakker te schudden, maar dat hij niet reageerde. U lichtte toe dat het u enorm veel pijn deed dit te moeten vaststellen. U werd dan ook gevraagd waarom u niet eerder hiernaar verwees, gelet op de emoties die het bij u zou hebben opgewekt. U antwoordde dat u niet alle details precies kon weergeven.

U haalde opnieuw aan dat u hier in België niet goed kan slapen en dat als gevolg hiervan uw geheugen niet meer goed werkt (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 268-291). Deze uitleg kan opnieuw niet overtuigen.

Opmerkelijk is ook dat de vader van A. én uw vader u plots alleen zouden hebben achtergelaten in de kamer zonder deze op slot te doen, waardoor u dus gemakkelijk kon ontsnappen. Uw vader zou toen zagezegd op zoek zijn gegaan naar een wapen om u te doden. Dat het niet bij hen is opgekomen om u dan nog even op te sluiten in de kamer samen met A., zoals de vader van A. eerder wel had gedaan, is op zijn zachtst gezegd opvallend te noemen (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 283 en 284). Evenzeer opvallend in dit verband is dat u uw schoonbroer heeft opgebeld en hem meteen aan de telefoon alles heeft opgebiecht. U zou hem hebben gezegd dat u zonder kleren aan de rivier stond en dat uw vader u met een jongen in bed had betrapt. Uw schoonbroer zou weliswaar, althans volgens uw verklaringen, een beetje in de war zijn geweest omtrent hetgeen hij zojuist had vernomen, maar hij zou ook meteen met kleren zijn langs gekomen en u hebben geholpen het land te ontvluchten (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 294-299). Dat u uw schoonbroer plots alles zou hebben opgebiecht en dus ook meteen zou hebben gezegd dat u met een andere jongen in bed was betrapt door uw vader, doet de wenkbrauwen fronsen, temeer u daarvoor nooit iemand in vertrouwen heeft genomen van uw vrienden, kennissen of familieleden omtrent uw geaardheid.

Tot slot is het opmerkelijk dat u geen enkel idee heeft van hoe de situatie met betrekking tot uw problemen na uw vlucht uit Noord-Irak is geëvolueerd. U weet dus niet hoe uw problemen invloed hebben gehad op uw familie, u weet evenmin wat er met A. is gebeurd en u weet bijvoorbeeld niet eens of hij de aanval van zijn vader al dan niet heeft overleefd (zie notities persoonlijk onderhoud, vraag 286). Dit alles is zeer opmerkelijk temeer u wel degelijk nog contact blijft behouden met uw schoonbroer S. (zie notities persoonlijk onderhoud, vragen 303-308). Het feit dat u zich hierover klaarblijkelijk niet heeft geïnformeerd doet verder twijfels rijzen over uw algehele geloofwaardigheid.

Omwille van bovenstaande redenen wordt uw beweerde homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig geacht. De problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid kunnen dan ook evenmin als geloofwaardig worden weerhouden.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021** (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.*

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Dohuk te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het **EASO Country Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de **COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> ; en het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig –, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en de Popular Mobilization Units (PMU) verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en de verdeling van de inkomsten uit de olieproductie. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIS maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces (ISF), pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers geviséerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIS plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIS-activiteiten, geniet ISIS steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. De meeste activiteiten en aanvallen van ISIS vinden plaats in het district Makhmur van de provincie Erbil. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIS-cellen hebben opgerold.

Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen. Daarnaast voerde in 2019 en 2020 de internationale coalitie onder leiding van de Verenigde Staten, samen met de peshmerga en Iraakse veiligheidstroepen operaties uit tegen ISIS-cellen in het district Makhmur.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. Sinds 2018 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het Turkse leger voert daarnaast ook grondoperaties uit in de gebieden grenzend aan Turkije en richtte militaire bases op op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen vooral in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil is toegenomen. De Turkse lucht- en grondoperaties duurden voort in de eerste helft van 2020. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. Deze lucht- en grondoperaties, die voornamelijk plaatsvinden in de provincies Dohuk en Erbil en in mindere mate in Suleymaniyah, veroorzaken daarnaast ook ontheemding van inwoners van dorpen in de betrokken gebieden. Eenheden van de Iraakse grenswacht hebben in juli 2020 in overleg met Turkije posities ingenomen aan de Turks-Iraakse grens met als doel een de-escalatie van het conflict tussen Turkije en de PKK en het vermijden van burgerslachtoffers. Ook eenheden van de peshmerga namen posities op de grens in.

Sinds een vijftal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran), PDK (Kurdistan Democratic Party) en PJAK (Kurdistan Free Life Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI-, PDK-, en PJAK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de **COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019**) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniyah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Dohuk in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Zakho. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het eerste middel is afgeleid uit "de schending van artikel 1 A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, en 48/5 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")".

Verzoeker stelt dat de vervolging en vrees voor vervolging is gebaseerd op grond van het behoren tot een sociale groep, in dit geval het behoren tot de homoseksuelen in Irak.

Indien er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1, A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrees van verzoeker dan hoeft hem de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het tweede middel is afgeleid uit "de schending van artikelen 1 tot 4 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie; artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet; artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]"

2.1. Wat de bewustwording van verzoekers homoseksualiteit betreft

De verwerende partij verwijt verzoeker dat hij heeft verklaard dat hij zijn seksuele geaardheid had aanvaard zodra hij ervan bewust was, terwijl verzoeker, in de Iraakse homofobe context, blijf had moeten geven van een complexere reflectie volgens de verwerende partij.

Nochtans, heeft verzoeker duidelijk de strekking van de vraag van de protection officier niet begrepen, noch diens verwachtingen.

2.1.1.

Eenzijds, terwijl verzoeker tijdens zijn gehoor geen enkel probleem met verstaan ondervond, dient worden opgemerkt dat hij meermaals heeft aangegeven deze precieze vraag (met betrekking tot zijn reflecties/gevoelens toen hij zich bewust werd van zijn seksuele geaardheid) niet te begrijpen [...]

Er dient aan herhaald te worden dat verzoeker nooit eerder is gevraagd zich uit te spreken over de interne reflecties/vragen die hij tegenkwam toen hij zich bewust werd van zijn seksuele geaardheid. Zijn beperkte vermogen om over zijn gevoelens te praten, kan verklaard worden door het extreem taboe-karakter van deze kwestie in Irak.

2.1.2.

Anderzijds, is deze analyse duidelijk gebaseerd op een "homoseksueel archetype", die betwistbaar is aangezien een dergelijke redenering absoluut niet verenigbaar is met de lessen die zijn getrokken uit de rechtspraak van het EHVJ op dit gebied. [...]

Ook in deze zin, de hierboven vermelde UNHCR-nota van 2012 herinnert dat: « it is important to bear in mind that there is no magic formula of questions to ask and no set of "right " answers in response » (pt 63)

Het is dus niet omdat de persoonlijke ervaring van de verzoeker en zijn uitspraken op dit punt niet binnen het standaardkader van antwoorden - dat door het CGVS wordt verwacht - vallen, dat hij zich automatisch niet echt tot mannen aangetrokken voelt.

Cultureel gezien verschilt de manier van leven en voelen van homoseksualiteit in Midden-Oosten enorm van de manier waarop het in Europa kan worden ervaren. De context is niet hetzelfde.

2.1.3.

Ten slotte, dient worden opgemerkt dat indien verzoeker beweerde zijn seksuele geaardheid te hebben aanvaard - omdat hij geen andere keus had - ondanks de Iraakse homofobe context, feit blijft dat verzoeker duidelijk heeft uitgelegd dat hij zijn seksualiteit in het geheim en met angst beleefde [...]

Verwerende partij - die geen rekening heeft gehouden met alle verklaringen van de verzoeker - heeft kennelijk haar zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet geschonden.

2.2. Wat de eerste relatie van verzoeker met P. betreft

2.2.1.

De verwerende partij is verbaasd dat verzoeker en P. hun homoseksualiteit zonder « enige terughoudendheid » zichzelf onthulden.

Verzoeker betreurt het dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de aard van de relatie tussen hem en P. toen zij zich hierover openstelden.

Verzoeker en P. waren inderdaad zeer goede vrienden en deelden een diepe vriendschap [...]

Verzoeker voegt daaraan toe dat hij en P. het die dag hadden aangedurfd om openlijk met elkaar te spreken omdat zij zich reeds lang tot elkaar aangetrokken voelden en het voor hen duidelijk was dat zij beiden homoseksueel waren. Verzoeker meende dat P. zijn aantrekkingskracht deelde en dat dit hen die dag in staat stelde zich open te stellen.

2.2.2.

Verwerende partij is van mening dat « al deze gezamenlijke activiteiten » die verzoeker heeft gedaan met P. « getuigen van weinig voorzichtigheid in hun hoofde om verdenkingen of vermoedens omtrent hun geaardheid weg te nemen ».

Verzoeker betwist deze overhaaste en volstrekt subjectieve analyse met klem.

Als hij inderdaad een aantal activiteiten met P. heeft ondernomen - waaruit de realiteit van een romantische en niet alleen van een seksuele relatie bleek - doch het feit bleef dat zij zich tijdens openbare activiteiten hadden gedragen als loutere vrienden, zonder enig lichamelijk contact dat de verdenkingen van anderen zou kunnen wekken [...]

Verzoeker begrijpt niet hoe het feit dat hij zich als een vriend van P. gedraagt door met hem naar de markt of zwemmen te gaan, zou van een gebrek aan voorzichtigheid van zijn kant getuigen. Laten we eraan herinneren dat vriendschap tussen mannen heel gewoon is in Irak.

Het is duidelijk dat wanneer ze seks wilden hebben, ze elkaar in het geheim ontmoetten, discreet.

Deze grief is totaal irrelevant.

2.2.3.

Verweerster verwijt aan verzoeker dat hij niet veel details heeft verstrekt over de fysieke kenmerken van P..

Weliswaar heeft verzoeker geen bijzondere fysieke kenmerken opgegeven, doch dit was eenvoudigweg omdat P. niets bijzonders had (geen tatoeages, geen littekens, geen enkele afwijking) dat hem fundamenteel onderscheidde van iedere andere man. Hij was groot, mager, met bruine ogen, een kleine baard en hij was sportief en in het algemeen casual gekleed.

Uiteindelijk, is het duidelijk dat de drie grieven waarop verwerende partij zich beroept, niet volstaan om de realiteit van de relatie die verzoeker gedurende meer dan twee jaar met P. heeft gehad ter discussie te stellen.

Verzoeker heeft inderdaad getracht de vragen over P. zo nauwkeurig en waarheidsgetrouw mogelijk te beantwoorden.

Hij uitte duidelijk zijn angsten en gevoelens toen hij sprak over zijn relatie met P. [...]

Hij sprak ook in detail over een incident dat hij en P. ondervond en waarbij ze samen betrappt werden (NPO, p. 9-10). Nochtans, wordt dit incident door verweerster niet vermeld, hoewel het voor verzoeker een belangrijke gebeurtenis was, die zowel zijn relatie met P. als zijn seksuele geaardheid getuigt.

De relatie tussen verzoeker en P. dient, gelet op deze elementen, aannemelijk worden geacht.

Verwerende partij - die geen objectieve en onpartijdige onderzoek heeft gedaan - heeft kennelijk haar zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet geschonden.

2.3. Wat de verschillende seksuele contacten die verzoeker had met mannen in Duitsland via Badoo betreft

Verwerende partij lijkt impliciet de seksuele relaties die verzoeker heeft gehad in Duitsland in twijfel te trekken, op grond dat, gedurende zijn gehoor, hij niet heeft kunnen aantonen dat hij actief is op datingapp zoals door hem gezegd. Verweerster besluit met te verklaren « Eerder ontstaat de indruk dat u zich in allerlei bochten wringt omdat u uw beweringen over deze contacten niet kan staven ».

Verzoeker is verbaasd over de oneerlijkheid - en dus het gebrek aan objectiviteit en onpartijdigheid - van de verwerende partij hierover.

Zij verzuimt inderdaad te vermelden dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud enkele gesprekken die hij met mannen had gevoerd op de applicaties Badoo en Grindr wilde laten zien, maar dat hem dit ónmogelijk werd gemaakt door het ontbreken van een netwerk in de gehoorkamer [...]

De raadvrouw van verzoekster getuigt voorts dat er in het CGVS inderdaad veel lokalen zijn waar geen netwerk is.

Verzoeker legt uit dat hij de relaties die hij heeft gehad met mannen die hij via deze applicaties in Duitsland heeft ontmoet (in 2015-2017) niet kan bewijzen omdat hij niet meer beschikt over de mobiele

telefoon die hij destijds gebruikte. Er dient herinnerd worden dat verzoeker na zijn verblijf in Duitsland naar Irak is teruggekeerd.

Indien verwerende partij werkelijk wilde weten of verzoeker relaties in Duitsland heeft gehad, had zij hem daarover nauwkeurig moeten ondervragen (hoeveel? Met wie? waar? namen van partners? bijeenkomsten? ...). Quodnon.

Verwerende partij kon zich redelijkerwijs niet beroepen op het enkele feit dat verzoeker niet heeft kunnen aantonen dat hij gesprekken had gevoerd met mannen in Duitsland om de realiteit van die relaties in twijfel te trekken.

Nochtans, is hij, zoals hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud verklaarde, wel degelijk actief met deze twee datingapp in België. Hij heeft in België een paar mannen ontmoet met wie hij seksuele betrekkingen heeft gehad. Verzoeker verklaart dat deze relaties beperkt zijn gebleven tot seksuele betrekkingen en niet tot romantische, aangezien hij nog niemand heeft ontmoet die echt bij hem past.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift, voegt verzoeker verschillende gesprekken toe die hij heeft gevoerd met mannen die hij via Grindr heeft ontmoet.

Verzoeker legt meer bepaald gesprekken die hij heeft gehad met twee personen die hij bij verschillende gelegenheden heeft ontmoet:

- één betreffende een onderdaan van Latijns-Amerika die voorheen in hetzelfde opvangcentrum als verzoeker verbleef (stuk 3);
- één betreffende een man genaamd Mohammed die zijn naam (genoemd: « ?? ») op de app heeft gemaskeerd (stuk 4).

In dit verband, dient eraan herinnerd worden dat Grindr een applicatie is die wordt omschreven als een « datingapp voor homoseksuele, biseksuele of bi-nieuwsgierige mannen ».

Verwerende partij - die geen objectieve en onpartijdige onderzoek heeft gedaan – heeft kennelijk haar zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet geschonden.

2.4. Wat de relatie van verzoeker mei A. betreft

2.4.1.

Verweerder is verbaasd dat verzoeker met A. optrok terwijl hij erg vrouwelijk was.

Verwerende partij heeft opnieuw een gedeeltelijke en partijdige lezing van verzoekers verklaringen gedaan.

Verzoeker heeft inderdaad expliciet verklaard en herhaalt nog dat (NPO. p. 12):

- hij alleen 's avonds met A. omging;
- hij A. alleen op plaatsen waar toeristen kwamen, geen lokale bevolking;
- hij zichzelf presenteerde als een buurman/vriend van A..

Naast het feit dat het totaal subjectief is, is deze grief irrelevant.

2.4.2.

Verweerder lijkt vraagtekens te zetten bij het incident waarbij A. in een toeristische zone werd bespuwd, omdat de reactie van de politie op verzoeker (bedreigd om ophangen te zijn als hij « zoiets weer doet ») en A. (« juist » op zijn vingers getikt omwille van zijn stijl) onlogisch lijkt.

Eenzijds, is het duidelijk dat de politieagent verzoeker met "zoiets" heeft geïmpliceerd dat hij zou worden opgehangen indien hij in een homoseksuele relatie zou worden betrapt. Dit was een duidelijke ondertoon.

Anderzijds, dient herinnerd worden dat verzoeker niet aanwezig was toen A. werd ondervraagd door en dus niet precies weet wat de politieambtenaar hem heeft gezegd.

De verwerende partij kon zich niet redelijkerwijs beroepen op het enkele feit dat – in haar ogen - de politieagent een onlogische reactie heeft gehad om de realiteit van dit incident in twijfel te trekken.

Verzoeker was inderdaad nauwkeurig en dus overtuigend over dit incident (NPO, p.12).

De analyse van de verwerende partij is wederom subjectief en irrelevant.

2.4.3.

Verwerende partij verwijt aan verzoeker dat hij niet spontaan heeft gezegd dat hij zich over A. had ontfemd om hij ervan te vergewissen of hij al dan niet nog in leven was na het incident van 04.09.2020.

Er dient aan herinnerd worden dat het criterium van de spontaniteit slechts één van de aanwijzingen is voor de geloofwaardigheid van de verklaringen van een persoon die om internationale bescherming verzoekt. Het enkele feit dat een verzoeker niet spontaan is in zijn verklaringen, kan niet volstaan om aan te nemen dat de aangevoerde feiten niet vaststaan of niet geloofwaardig zijn.

De verwerende partij heeft duidelijk geen rekening gehouden met de (Irakse)context waarin dit incident plaatsvond. De verzoeker had slechts enkele seconden om naar A.s toestand te informeren, aangezien hij bewusteloos was. Hij kon dus niets meer voor hem doen toen hij moest vluchten of anders het risico liep te worden gedood of, op zijn minst, ernstig te worden mishandeld.

De verwerende partij heeft niet met alle relevante feiten in verband met het land van herkomst van verzoeker rekening gehouden en heeft dus artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet geschonden.

2.4.4.

Verwerende partij is verbaasd dat verzoekers schoonbroer hem te hulp was geschoten, terwijl hij eerlijk tegen hem is geweest over de reden waarom hij zijn hulp zocht.

Verzoeker herhaalt dat hij hulp nodig had en dat niemand op de hoogte was van zijn seksuele geaardheid, zodat hij geen andere keuze had dan de persoon die hij het meest vertrouwde te bellen, in de hoop dat deze hem zou helpen.

Verzoeker had een uitstekende relatie met zijn schoonbroer, die medelijden met hem heeft gehad omdat hij de risico's die hij zou lopen indien hij hem niet zou helpen kende.

Uiteindelijk, is het duidelijk dat de vier grieven waarop verwerende partij zich beroept, niet volstaan om de realiteit van de relatie die verzoeker met A. heeft gehad ter discussie te stellen.

Verzoeker heeft inderdaad getracht de vragen over A. zo nauwkeurig en waarheidsgetrouw mogelijk te beantwoorden.

Verzoeker vraagt Uw Raad dan, met eerbied, om het geheel van zijn verklaringen hierover te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan.

De relatie tussen verzoeker en A. dient, gelet op deze elementen, aannemelijk worden geacht.

Verwerende partij - die geen rekening heeft gehouden met alle verklaringen van de verzoeker en die een partijdige analyse heeft gedaan - heeft kennelijk haar zorgvuldigheidsplicht en artikel 48/6, §5, van de Vreemdelingenwet geschonden.

2.5. Conclusie

Verwerende partij heeft duidelijk niet de verzoekers seksuele geaardheid objectief en onpartijdig onderzocht. De door verwerende partij argumenten zijn duidelijk niet voldoende om de homoseksualiteit van verzoeker in twijfel te trekken. De homoseksualiteit van verzoeker staat mocht niet ter discussie staan.

Aangezien er geen twijfel bestaat over verzoekers seksuele geaardheid, dienen de risico's die hij zou lopen indien hij naar Irak zou terugkeren worden geanalyseerd.

Het Europees Hof van Justitie (hieronder EHRM) heeft (in een arrest van 7 november 2013 n° C-199/12, C-200/12, C-201/12, aff. X, Y, Z c. Minister voor Immigratie en Asiel) verklaard dat iemands seksuele geaardheid zo essentieel voor iemands identiteit is, dat het onredelijk zou zijn om te verwachten dat iemand ervan afstand neemt of het in zijn land van herkomst verbergt.

[...]

Dit betreffend onderlijnen we dat verzoeker zwaar mishandeld werd door zijn vader.

Objectieve bronnen bevestigen dat er een sterk stigmatisatie en sociale afkeuring is tegen homoseksuelen in Irak, dat zij vaak zware mishandelingen ondergaan aan de hand van de bevolking en dat de politie en overheden hun geen bescherming bieden en vaak zelfs vervolgen.

[...]

De vervolgingen die homoseksuelen ondergaan komen dus zowel van de Staat als van de bevolking, en rechtvaardigen een gegronde vrees door verzoeker voor vervolgingen in geval van terugkeer naar Irak.

Zoals hierboven uitgelegd, is het vastgesteld dat verzoeker geen bescherming kan verkrijgen tegen de daden van vervolging en/of tegen de bedreigingen in geval van terugkeer.

De door verzoeker ondervonden feiten (fysiek geweld door zijn vader, vervolging door jongeren, enz.) voormen een vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Prima facie heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn behoren tot een bepaalde sociale groep (de homoseksuelen in Irak).

Zou Uw Raad ons volgen m.b.t. het aanhangen van het asielrelaas aan het Verdrag van Genève, dan dient er rekening te worden gehouden met artikel 48/7 van de vreemdelingenwet de welke bepaalt: [...]

We herhalen dat verzoeker al bedreigd en mishandeld werd omwille van zijn seksuele geaardheid.

Verwerende partij toont echter niet aan dat verzoeker, in geval van een terugkeer naar Irak, geen risico loopt om weer de slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen en vervolgingen.

[...]

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging (artikel 48/3) of loopt allerm minst een reëel risico op ernstige schade (artikel 48/4, §2, a en b).

Hij dient internationale bescherming te krijgen."

2.2. Verzoeker voegt printscreens van communicaties die had via WhatsApp.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale

bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van landeninformatie, rechtspraak en rechtsleer impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Ingevolge de onderlinge verwevenheid worden de twee aangevoerde middelen samen behandeld.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. Verzoeker voert aan homoseksueel geaard te zijn.

Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de Iraakse samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Van verzoeker kan worden verwacht dat hij doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBTQ+ in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 64 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Daar stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, kan de geloofwaardigheid blijken uit de verklaringen van de asielzoeker betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36 en UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nrs. 62-66).

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwacht worden.

7. Verzoeker verklaart dat hij homoseksueel geaard is en problemen heeft met zijn familie (vader) omdat hij betrap werd met zijn partner.

Aan verzoekers relaas en vermeende geaardheid kan op basis van zijn verklaringen echter omwille van de volgende redenen geen geloof gehecht worden:

- verzoekers verklaringen over de bewustwording van zijn homoseksualiteit zijn geenszins overtuigend: verzoekers verklaringen (gehoor CGVS, vragen 121 – 142, 145 - 157) zijn bijzonder oppervlakkig,

ontwijkend en niet doorleefd gelet op de problematische situatie die dergelijke ontdekking binnen de context van Noord-Irak in hoofde van verzoeker zou doen ontstaan;

- verzoekers verklaringen over zijn eerste mannelijke partner zijn niet overtuigend: verzoeker en zijn vermeende eerste partner vertoonden niet de minste terughoudendheid ten aanzien van seksuele contacten (gehoor CGVS, vragen 162-168, vragen 176 -178) hetgeen niet aannemelijk is binnen de door verzoeker geschetste Iraakse context (zie bv. gehoor CGVS, vragen 139 – 144);

- verzoeker verklaart dat zijn relatie met P. zijn eerste homoseksuele relatie was en dat deze ongeveer 2,5 – 3 jaar duurde (gehoor CGVS, vraag 173) maar kan ondanks de lange duur van deze relatie nagenoeg niets concreet vertellen over de persoon P. (gehoor CGVS, vragen 176 – 190, 201 – 207);

- verzoeker verklaart in Duitsland verschillende losse seksuele contacten te hebben gehad met mannen: niettegenstaande er blijkens het gehoorverslag (vraag 217) inderdaad geen internetverbinding was tijdens het gehoor en het aannemelijk is dat verzoeker op dat ogenblik geen toegang had tot zijn gegevens/profielen, dient te worden vastgesteld dat hij in het kader van het voorliggend beroep evenmin enig concreet element bijbrengt van zijn internetprofiel dat hij in Duitsland zou hebben gehanteerd. Verzoeker brengt evenmin enig ander concreet gegeven bij ter staving van zijn vermeende homoseksuele relaties in Duitsland.

- de kopieën van screenshots van seks-gerelateerde conversaties die verzoeker in België zou hebben gehad kan geen afbreuk doen aan de voorstaande vaststellingen aangezien dergelijke conversaties, zoals *in casu*, kunnen geënceneerd worden teneinde zichzelf een bewijs te bezorgen (cf. stukken 3 – 6 gevoegd bij het verzoekschrift);

- verzoekers verklaringen inzake de relatie met A. en de aangevoerde incidenten met de politie en later met diens vader zijn niet aannemelijk: (i) verzoeker beweert inspanningen te hebben gedaan om zijn geaardheid voor de buitenwereld te verbergen maar zou optrekken met een man die zich zichtbaar vrouwelijk kleedt en die omwille van deze reden door anderen wordt lastiggevallen en gepest; (ii) het is niet geloofwaardig dat verzoeker doodsdreigement te horen kreeg van de politie en dat A. enkel op de vingers werd getikt hoewel het hele incident er om draaide dat hij zich openlijk vrouwelijke kleepte (vragen 246 – 250); (iii) inzake het incident van 4 september 2020 is het niet geloofwaardig dat verzoeker, hoewel hij een tijdje alleen met A. op de kamer zou hebben verbleven nadat deze door diens vader hard werd geslagen en zelfs het bewustzijn verloor, de fysieke toestand van A. niet concreet onderzocht of kan duiden (gehoor CGVS, vragen 281 – 286); (iv) de nasleep van dit incident, met name de houding van A.s vader en verzoekers vader waarbij deze laatste op zoek zou zijn geweest naar een wapen om verzoeker te doden maar hem eigenlijk eenvoudigweg liet ontsnappen, is niet geloofwaardig; (v) het is evenmin geloofwaardig dat verzoeker na het incident met de vaders, bloot en zonder kleren aan het water (vraag 295), zou opbiechten aan zijn schoonbroer (die hij vroeger zelfs in opdracht van zijn vader had moeten vermoorden – cf. asielrelaas voor periode 2015-2017) dat hij met A. in bed was betrapt door zijn vader, omdat hij daarvoor nooit iemand van vrienden, kennissen of familieleden in vertrouwen heeft genomen inzake zijn geaardheid; (vi) verzoeker heeft zich niet verder geïnformeerd over A. en weet niet eens of hij de aanval van zijn vader al dan niet heeft overleefd (gehoor CGVS, vraag 286) hoewel verzoeker nog contact heeft met zijn schoonbroer S. (gehoor CGVS, vragen 303-308).

Inzake de voorstaande vaststellingen dient tevens te worden opgemerkt dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Deze samenlezing van de motieven is afdoende om geen geloof te hechten aan verzoekers relaas en voorgehouden profiel.

De door verzoeker bijgebrachte informatie vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviseerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake de ontdekking van zijn homoseksualiteit, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake zijn vermeende partners, het poneren van een vrees voor vervolging ingevolge zijn (niet geloofwaardige) homoseksualiteit en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Hoger werd ook vastgesteld dat de bijgebrachte screenshots (stukken 3 – 6) verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet kunnen herstellen.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) en weerlegt op generlei wijze de omstandige motivering inzake de veiligheidssituatie in Noord-Irak.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend eenentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS